

at hvis der ikke i Loven stod noget udtrykkeligt derom, vilde man efter Forholdets Natur ikke kunne betragte den Slags Udgifter som skattefrie. Dette stemmer ogsaa med, hvad der er gældende Praksis f. Eks. ved Paaligningen af Indkomstskatten her i Kjøbenhavn. Resultatet bliver da det, at hvis man vedtog de to Ændringsforslag, som det ærede Medlem vedrørende dette Emne har stillet, saa vilde det i og for sig gøre hverken fra eller til med Hensyn til Lovens Forstaaelse. Thi hvad enten man siger, at det, der udredes til Brand- eller Søassurance, skal være skattefrit, eller man lader være med at sige det, og hvad enten man siger, at det, der udredes i Livsforsikringspræmie, skal beskattes, eller man ikke siger det, saa bliver Resultatet det samme. Saa længe der ikke er fastsat en udtrykkelig Regel, som staar i Strid med det, som følger af Forholdets Natur, saa vil det, som følger af sig selv, være det gældende. — Hermed har jeg omtalt alle de Ændringer, der ere stillede, og kan indskrænke mig hertil.

Bluhme: Da jeg ikke viludsætte mig for, at det Ændringsforslag, jeg har stillet til Loven om Indkomst- og Formueskat, skulde blive forkastet, eftersom det hører nøje sammen med de andre Ændringsforslag, som jeg fremsætter til Forslaget om Ejendomsskyld, skal jeg hermed tage Forslaget tilbage.

Formanden: Det af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) stillede Ændringsforslag Nr. 17 til det foreliggende Forslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Oscar Hansen: Der er ganske vist en Del Misforstaaelser i denne Sag, men de ere ikke paa min Side, men paa anden Side. Først er det en Misforstaaelse, naar den ærede Minister mener, at jeg kun har nævnet en Del mindre tyske Stater; Preussen er ikke nogen mindre tysk Stat, Østerrig ikke heller, og Holland er end ikke nogen tysk Stat, og England, som den ærede Minister nævnte sidst, er heller ikke bleven tysk endnu saa lidt som Italien. Dernæst er det en Misforstaaelse, naar den ærede Minister opfattede mine Ord, som om jeg mente, at der ikke i nogen Lovgivning fandtes Fritagelser for Skattepligt af Brandassurancepræmier. Men jeg har paastaet, at der ikke er og sandsynligvis heller ikke vil komme noget Land, hvor

Brandassurancepræmien er fritagen for Skat, medens Personassurance er belagt med Skat. Det har jeg sagt, og det vedbliver jeg ganske vist at hævde.

I øvrigt skal jeg endnu gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Ytringer fra den ærede Minister — jeg skal renoncere paa en mere fuldstændig Gennemgang. Der staar i § 6 e som fritaget for Skattepligt: „Hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af den skattepligtiges Ejendom.“ Enhver, der læser det, maa opfatte det saadan, at det, der er forsikret, er Ejendommen, saa det kan hverken ramme Løsere eller Købmandsgods. Hvis det er Meningen, at denne Bestemmelse skulde ramme disse Ting, saaledes som den ærede Minister mener, hvorfor staar det der saa ikke? Men det er det ejendommelige, at alt, hvad der betragtes som „selvfølgelig“, det staar der ikke. Jeg antager, at dette sidste gælder om Statens Livsforsikringsanstalt, som ved særlig Lov er fritaget for visse Statsafgifter. Men det staar ikke omtalt i § 3. Der staar, at Kongen og fremmede Gesandtskaber og andre Udlandinge ere fritagne. Der staar ikke noget om Statsanstalten, fordi det er „selvfølgelig.“ Men nu er det saaledes, at hvad en mener er selvfølgelig, mener en anden ikke er det, og det var derfor heldigt at skrive i en Lov, hvad der er det rigtige. Som Vidnesbyrd skal jeg nævne den ærede Ministers gentagne stærke Pointering af, at det er selvfølgelig, at Udgifterne til Brandassurance og deslige ere Driftsudgifter. Men tager jeg i Mod sætning hertil det sidste Værk fra det statsvidenskabelige Universitet i Halle udgivet under Professor Conrads Ledelse, finder man det slet ikke saa selvfølgelig — det gør man vist i det hele taget slet ikke i Europa —, Forfatteren anser det oven i Købet som noget tvivlsomt noget, der er ved at indsnige sig i Lovene, som noget skadeligt noget, hvis det skal bevirke, at Livsforsikringspolicer ikke fritages. Den ærede Minister mener vel nu, at visse Udgifter til Livsforsikring, som ere paabudte ved Lov, falde ind under de Driftsudgifter, som ere omtalte i § 6 a. Men hvorfor staar det der saa ikke? I c. staar, at Forsikring af den skattepligtige Ejendom er fritagen. Men hvorfor staar der saa ikke i a., at Ulykkesforsikringspræmier ere undtagne? Jeg kunde blive ved paa flere Punkter endnu at paavise det ejendommelige, at det, der anses som „selvfølgelig“, skriver man ikke i Loven, men den bliver